

mebaserede biomasseværker køre, indtil vi har fundet ud af, hvad vi så vil gøre? Det her er hastværk, det er lastværk, og der er kun forbruget og industrien til at betale denne merpris. Der er så mange gode muligheder i denne situation til at stoppe op, men jeg kan forstå, at det er der ikke tid til.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Når jeg tager ordet så tidligt i debatten, er det for at illustrere proportionerne i det her.

Udbygningen med decentral kraftvarme står for halvdelen – halvdelen – af CO₂-reduktionen i »Energi 2000«. Halvdelen! Hvis man sætter den i stå nu, hvor vi kun har opbygget halvdelen af det, man regner med, vil vi mangle kolossalt på det endelige CO₂-regnskab – kolossalt.

Jeg synes, det må være meget svært for de partier, der i sin tid i regeringsposition fastsatte en målsætning om 20 pct.s reduktion af CO₂ i år 2005, og som har stemt imod grønne afgifter og sagt, at de endda vil afskaffe dem, hvis de kommer til, som har modsat sig ethvert indgreb i forhold til trafikken, altså udviklingen især i landevejstrafikken, til trods for at den overskylder alle forudsætninger, der lå til grund for Energiplan 2000, og som nu også vil støtte et ensidigt skridt gennemført uden nogen form for forhandlinger, uden nogen form for overvejelser, planlægning af nogen art, gennemført af en privat sammenslutning.

For mig er det helt ufatteligt. Enten tager man overhovedet ikke alvorligt, hvad man selv i sin tid sagde om CO₂, enten er man totalt ligeglad, eller også er der her tale om virkelig dobbeltmoral.

Hr. Hansen-Nord nævner, at der kan blive nogle planlægningsproblemer, hvis der midlertidigt er en overkapacitet forskellige steder. Det er jeg enig med ham i.

Hvis derfor Elsam var kommet til mig og havde sagt: Lad os forhandle her i forbindelse med revisionen af Energiplan 2000, som jo er varslet til denne vinter – så ville jeg have sagt: Ja, lad os diskutere det.

Jeg er i øvrigt stadig væk parat til at diskutere, også diskutere udfasningsplaner. Fru Svanholt har jo fuldstændig ret i, at vi har kulfyrede blokke med ikke optimal effektivitet, som nærmer sig 30-års-alderen, som man med rimelighed burde kunne fase ud, og som man bør fase ud, efterhånden som vi får kapaciteten, idet man selvfølgelig samtidig skal respektere forsyningssikkerheden i kraftvarmeområderne. Det

er da klart. Lad os dog sætte os ned og diskutere det her.

Men det undrer mig alligevel, at partier, som selv i sin tid lavede Energiplan 2000, som selv fastsatte målsætningen, og som i øvrigt har sagt nej til alle de midler, der fører til målet, nu også siger nej til det middel, der står for halvdelen af hele reduktionen på området, og som oven i købet støtter den totalt udemokratiske fremgangsmåde, at et selskab uden forhandlinger, uden drøftelse med Folketinget, uden drøftelse i offentligheden, uden nogen form for offentlig debat, uden tal, uden beregninger gennemfører et ensidigt stop og oven i købet i en situation, hvor den pågældende sammenslutning selv alene i år har truffet beslutning om en effektforøgelse på 700 MW, og som i løbet af de sidste par år har udvidet med 900 MW og altså i år kommer med yderligere 680 MW. Det undrer mig meget.

Jeg er helt enig med hr. Hansen-Nord og andre, der har haft ordet, og som siger, at vi skal planlægge og gøre det på en ordentlig måde. Det er det, regeringen lægger op til. Der kommer alternative energifremtider her til december, der kommer konferencer til vinter, hvor vi vil sætte os ned roligt og diskutere med alle involverede parter, og så kommer endelig den reviderede plan til april.

Hastværk, siger hr. Hansen-Nord. Hvem har haft hastværk? Hvem er det, der vil lave om på alting ensidigt? Det er elværkerne, og det er derfor, jeg er glad for at få lejlighed til at sige de her ting før hr. Hansen-Nords af mig med spænding imødesete ordførelse.

Det er jo ikke de små bogstaver, der har været i anvendelse i forskræppet til den her debat, og dér vil jeg bare give hr. Hansen-Nord mulighed for at vise Folketinget, hvordan han både kan undvære den videre udbygning af decentral kraftvarme og de grønne afgifter og indgreb over for trafikken og alligevel få regnestykket om de tyve procent til at hænge sammen.

Jeg kan rolig sige, det er ikke en opgave, som jeg eller andre har nogen grund til at misunde hr. Hansen-Nord.

Formanden:

Så er der tre korte bemærkninger, først fru Eva Møller, så hr. Peter Hansen-Nord og så hr. Kim Behnke.